

ಅಧ್ಯಾಯ-13
ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳು
ಲಾರೆಲ್ ಆರ್. ಸಿಂಗಲ್ಡನ್

ಚಟುವಟಿಕೆ ಪಟ್ಟಿ

ರೂಪಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು

ವಿಚಾರಣಾ-ಘಟಕವೊಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು

ಮಾಹಿತಿ-ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ನೀತಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಮಾತುಕತೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸುವುದು

ತರಗತಿಯ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು

ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಕುರಿತಾದ ಜಿಗ್ಸಾ (Jigsaw)

ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಮಾಡುವುದು

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಮಾಡುವುದು

ಪಾಠವೊಂದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು

ಸಮೀಕ್ಷಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು

ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನ (case study) ವಿಧಾನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಆರಾಮದಾಯಕವಾಗಿಸುವುದು

ಸಮುದಾಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು

ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದು

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಶಿಕ್ಷಕ - ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಬಂಧ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಲವಾರು ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೆಲವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರೆಯಬಹುದಾದ ಖಾಲಿ ಸ್ಲೇಟುಗಳು ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುರಿಯಬಹುದಾದ ಖಾಲಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಎಂದೂ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಳಹರಿವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ಇತರರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಶಿಕ್ಷಕರೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ಕಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಯಾವ ರೂಪಕವು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ? ಕೆಲವು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸರಳ ರೇಖಾಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ರೂಪಕವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ.

ಪೀಠಿಕೆ:

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಬೋಧನೆ/ಕಲಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ಆಯ್ಕೆಯು ಬೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವು, ನೀವು ಕಲಿಸುವ ವಿಷಯದಷ್ಟೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೋಧನಾ ಶೈಲಿಯು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಆಯೋಜಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಠಗಳಿಂದ ನೀವು ಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವಿಧ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಲು ಬಯಸುವ ಕೆಲವು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ರಚನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರು ನಂಬಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

1. ಕಲಿಕೆಯು ಪ್ರಸರಣದ ಪಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ರಚನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಜನರು ಈ ಹಿಂದೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಾವು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ (ಬ್ರೂಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ರೂಕ್ಸ್ 1993, 14).

2. “ತರಗತಿಯ ಕಲಿಕೆ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಗತಿಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ” (ಫೋವೆಲ್ 1994, 34).

3. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ವರ್ತನೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಲಿಯುವ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವು, ಕಲಿಯುವವರು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಒಡನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಥಿರ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ (ಬ್‌ನಿಲ್ 1990, 5).

ರಚನಾವಾದ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಶೈಲಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೋಧನಾ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆ ಮಾದರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಲಿಕೆಯ ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವುಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ.

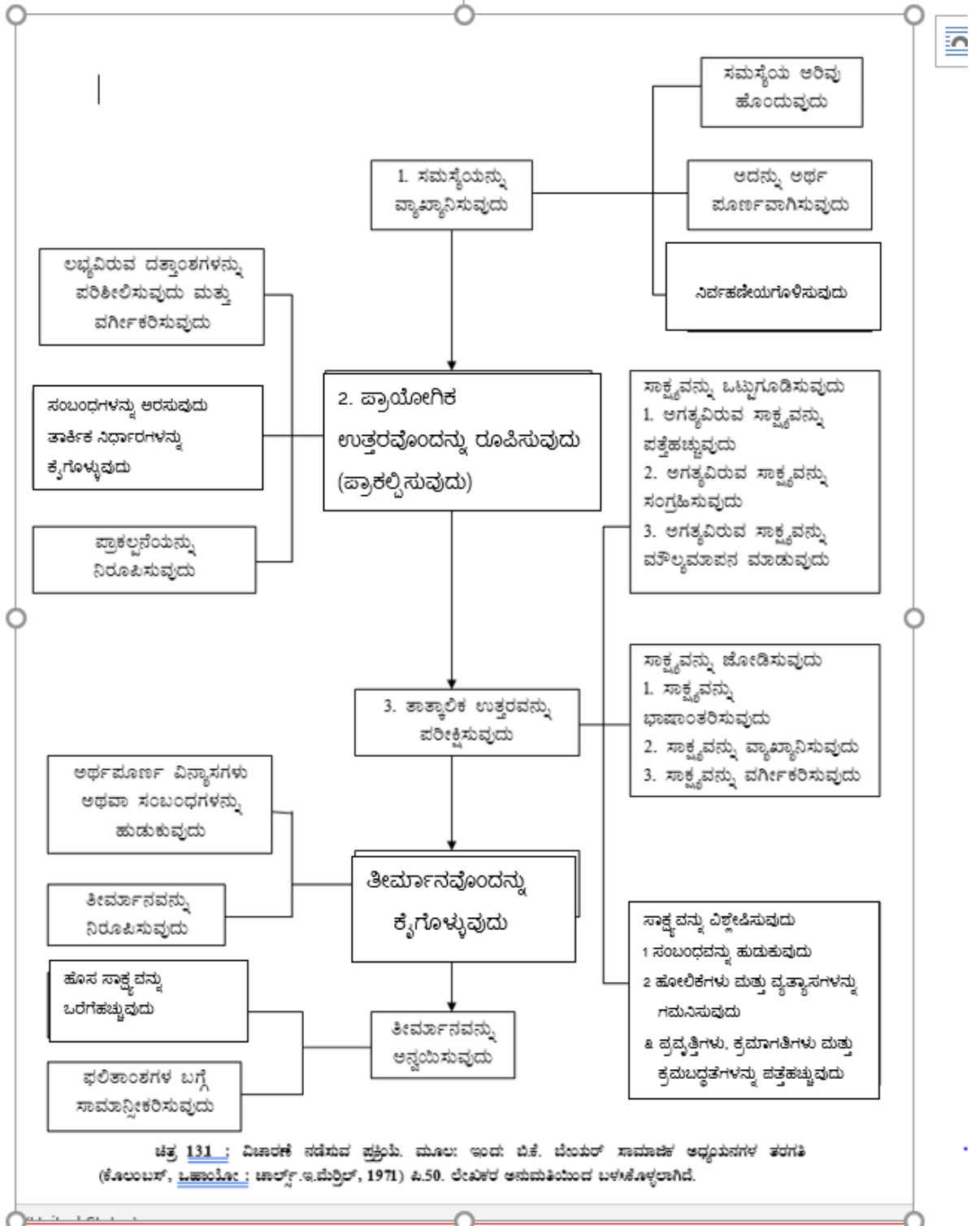
ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವೃತ್ತಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಕೀಲಿಗಳೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಬೋಧನಾ ಉಪಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲ ಹಲವಾರು ವಿಭಾಗಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರವಾದ ಪೀಠಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನೀವು ಈ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನೀವು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಸೃಜನೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿ ವಿಷಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಲೋಚನಾ ಕೌಶಲವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ; ಚರ್ಚೆಗಳು, ನೀವು ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಗಾಢವಾಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ನೈಜ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ನೀವು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ಸ್ವೀಕಾರ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ವಾತಾವರಣವು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಅಂತಿಮ ವಿಭಾಗವು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪೀಠಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯು ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳ ಅವಕಾಶವು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಚಾರಣೆ:

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆಯು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಜಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು, ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸೃಜನೆ, ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಒರೆಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ಬೇಯರ್ವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಚಿತ್ರ 13.1ನ್ನು ನೋಡಿ).

1960 ಮತ್ತು 1970ರ ದಶಕದ ಅನೇಕ “ಹೊಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು” ಕುರಿತ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಈ ಉಪಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ನಿರೂಪಣಾತ್ಮಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಾಗದೆ, ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳ ರೂಪಿಸುವಿಕೆ, ದತ್ತಾಂಶ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ-ಇವುಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಚಿತ್ರ 13.1 : ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಮೂಲ: ಇಂದ್ರ ಬಿ.ಕೆ. ಬೇಯರ್, Inquiry in the Social Studies Classroom (ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ) (ಕೊಲಂಬಸ್, ಒಹಿಯೋ : ಚಾರ್ಲ್ಸ್.ಇ.ಮೆರಿಲ್, 1971) ಪು.50. ಲೇಖಕರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ವಿಚಾರಣೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು:

ವಿಚಾರಣೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂರಚಿತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅಂದರೆ, ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು, ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬಹುದು. ಅಧ್ಯಾಯ 11ರಲ್ಲಿನ ಪರಮಾಣು ಬಾಂಬ್

ಕುರಿತಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಈ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಣಾ ಅಭ್ಯಾಸದ (exercise) ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಸಂರಚನೆಗೊಳಿಸಲಾದ ವಿಚಾರಣೆಯ ಪಾಠಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ದತ್ತಾಂಶಗಳು ಲಭ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಖಾತರಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೂಪಿಸಲು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಉನ್ನತ ಸಂರಚನೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿಚಾರಣೆಯ ಪಾಠಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆನಿಸಿದ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರವೃತ್ತಗೊಳಿಸದಿರುವ ಹಾಗೂ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೆನಿಸದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಶಿಕ್ಷಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿತ ವಿಷಯ ಮಾನದಂಡಗಳ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಆರಂಭಿತ ವಿಚಾರಣೆಗಳ ಸುತ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಆದ್ಯಂತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವು; “ಅವರು ಪರಿಹರಿಸಲು ಬಯಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಗೊಂದಲವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ” ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ ಎಂದು ಬೇಯರ್ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು (ಬೇಯರ್ 1971, 57). ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚೋದನಕಾರಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ವಂತ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ನಿಗೂಢಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳು, ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ಅಥವಾ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದು. ವಿಚಾರಣೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಹೇಳಿಕೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

ಪರ್ಷಿಯನ್ ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಅನುಭವಿಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ದೈಹಿಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ರಾಸಾಯನಿಕ ಅಥವಾ ಜೈವಿಕ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ತಕ್ಷಣ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು, ದತ್ತಾಂಶದ ತುಣುಕುಗಳಿಂದ ಸಮಾವೇಶನಗೊಳಿಸುವಿಕೆ (induction), ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನ, ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಅನಾವೃತಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತೆಯೇ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ರೂಪಿಸುವಾಗ ಅವುಗಳ ಸೃಜನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸುಳುಹುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ವಿಚಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು, ತರ್ಕ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಮಾದರಿಯಾಗಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು

ನೀವು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಯೋಜನೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣಾ ಘಟಕವನ್ನು ನಡೆಸಲು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದು? ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ನೀವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಲೋಚನಾ ಮಾದರಿಯೊಂದನ್ನು ನೀವು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್ ರಚನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ. ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದು?

ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಲುಪುವುದು:

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ಆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಿಂಧುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಈ ಹಂತಗಳು ಅನೇಕ ದತ್ತಾಂಶ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಕೌಶಲಗಳು ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಆಲೋಚನಾ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಯಾವ ಪುರಾವೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿ, ಅವರು ಆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು, ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಮಾಡಬೇಕು, ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು, ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಹಂತಗಳಾದ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆಲಸವು ಈ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಯಶಸ್ವಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಲಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು:

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಅದು ಇತರ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ತಪ್ಪೆಂದು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಈ ಹಂತವು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಚಾರಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕೆಳಕಂಡವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

- ಜ್ಞಾನವು ಎಂದಿಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
- ಜ್ಞಾನದ ಸಂರಚನೆ ಬದಲಾದಂತೆ, ಜ್ಞಾನವು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನ.

ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳ-ಆಧಾರಿತ ವಿಧಾನದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಚಾರಣೆಯು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ (ಅಂದರೆ, ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ). ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಉಪಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ

ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ (synthesis) ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೀವು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ನೀವು ಬಯಸಬಹುದು.

ವಿಷಯಗಳ-ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಬಳಸುವುದು:

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಜ್ಞಾನ, ಕೌಶಲಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. ಶೆರ್ಲಿ ಎಂಗಲ್ (1990) ಬರೆದಂತೆ, “ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸುವ, ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾನವರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಲು ಹೊಸ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಬೋಧನೆಗೆ ವಿಷಯ ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಮಸ್ಯೆಗಳ-ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಣನೀಯ ಕಲಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ಶ್ರೇಣಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಷಯಗಳ-ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮವು ಪ್ರಸ್ತುತವಾದಿಯಾಗಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು ಅಥವಾ ಯುಗಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, Public Issues Series (ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸರಣಿ) ಅಥವಾ ಲಾಕ್‌ವುಡ್ ಮತ್ತು ಹ್ಯಾರಿಸ್ 1985ನ್ನು ನೋಡಿ).

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ-ಆಧಾರಿತ ಉಪಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ (ನೋಡಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆಲಿವರ್ ಮತ್ತು ಶೇವರ್ 1966; ನ್ಯೂಮನ್ 1970; ಎನ್‌ಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಒಚೋವ್ 1988; ಮಸ್ಸಿ ಅಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಇವಾನ್ಸ್ (ಅಚ್ಚಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ)); ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಮೈಕೆಲ್ ಹಾರ್ಟ್‌ನಿಯನ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಉಪಕ್ರಮದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವಂತೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಲಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಪರಿಚಯ:

ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂತ್ರವಾಗಿ, ನಾವು ನೈಜ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶದ ನಡುವೆ ಇರುವ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕಿದೆ: ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ/ವೈಯಕ್ತಿಕ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳು. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಉಪಕ್ರಮವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂವಾದವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅಥವಾ ಆದರ್ಶಗಳು ಯಾವುವು? ಆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ?

ಅಮೆರಿಕ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಾದ, Declaration of Independence (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಘೋಷಣೆ) ಮತ್ತು ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್ ಜೂನಿಯರ್ ಅವರ “ I have a dream (ನನಗೊಂದು ಕನಸಿದೆ)” ಎಂಬ ಭಾಷಣದಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳು

ಮೂಲ ಆದರ್ಶಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮಾದರಿಗೆ, ಆ ಆದರ್ಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಹಾಗೂ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ನೈಜ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ನೀತಿಗಳ ಸೃಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯದತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನೈತಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಮಾಡಲು ಇದು ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾದರಿಗೆ, ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಧರ್ಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಕಲಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅವು ಈ ಕೆಳಕಂಡವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

- ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು - ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು ಸಾಗಲು ಬಯಸುವ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ, ಸಂವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ.
- ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು - ನೀವು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಬಯಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಳಕೆ.
- ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದು - ಮಧ್ಯಾವಧಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶದ ನಿರಂತರ ಹೋಲಿಕೆ.

ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮೊದಲ ಹಂತವೆಂದರೆ, ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆದ್ಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕಾಣ್ಕೆಗಳನ್ನು (vision) ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು:

- ಜನರಾಗಿ ನಾವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ?
- ನಾವು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕು?
- ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?
- ಆದರ್ಶ ರಾಜ್ಯ, ಶಾಲೆ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ?
- ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲದು?

ಆದರ್ಶ ರಾಜ್ಯ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ರೋಮಾಂಚನಕಾರಿಯಲ್ಲದೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಪದೇಪದೇ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು; ಜನರು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕುರಿತ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರ, ವರ್ತನೆಯ ನಮೂನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಉಹಗಳಲ್ಲಿನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸದಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಫ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳು ಸೇರಿವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯೇತರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀತಿ ಸೃಜನೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಆದ್ಯತೆಯ ರಾಜ್ಯ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ವಿಚಾರಗಳ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಭಂಡಾರದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. "ಸಾಮಗ್ರಿ" ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಯಾರು ಮತ್ತು ನಾವು ಯಾರಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ರಚನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾಗಿವೆ. ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡತೆಯಿಂದ ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ನಡತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮತ್ತು ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾನವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವ ನೈತಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಹೌದು.

ಆದ್ಯತೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ. ಅಂತಹ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟಗಳನ್ನು "ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆ" ಎಂಬ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

1990ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬುಷ್ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗವರ್ನರ್‌ಗಳ ಸಂಘವು "ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು" ಸೃಜಿಸಲು ಬಾಲಕಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿತು. ಈ ಗುರಿಗಳ ಮೂಲಕ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಮೆರಿಕನ್ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ "ಆದರ್ಶ"ದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಣ್ಕೆಯನ್ನು (vision) ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಗುರಿಗಳನ್ನು 1994ರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಆಡಳಿತವು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿತು. 2000ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಗಳು ಕೆಳಕಂಡಂತಿದ್ದವು.

1. ಅಮೆರಿಕಾದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.
2. ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಪದವಿ ಪ್ರಮಾಣ ದರವು ಕನಿಷ್ಠ 90ರ ಪ್ರತಿಶತಕ್ಕೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
3. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿದೇಶಿ ಭಾಷೆ, ಪೌರನೀತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಲೆಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳ ಸೇರಿದಂತೆ ಸವಾಲಿನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 4, 8 ಮತ್ತು 12ನೇ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪೌರತ್ವ, ಮುಂದುವರಿದ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಬಹುದು.
4. ಅಮೆರಿಕದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲಿದ್ದಾರೆ.
5. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಮೆರಿಕಾದ ವಯಸ್ಕನು ಸಾಕ್ಷರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

6. ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯು ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳು, ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮತ್ತು ಬಂದೂಕುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾರಾಯಿಯ ಅನಧಿಕೃತ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

7. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೋಧನಾ ಸಮುದಾಯವು ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಮೆರಿಕನ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಪರ ಕೌಶಲಗಳ ಮುಂದುವರಿದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

8. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಈ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯದ ಪರಿಸರ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ. ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ವರ್ತನಾ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರಿಗಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆಯೇ? ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಈ ಗುರಿಗಳು ಅಮೆರಿಕದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ "ಆದರ್ಶ"ದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪುವಿರಾ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ನೀವು ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಘೋಷಣೆಯು, ಎಲ್ಲ ಪುರುಷರು ಸಮಾನವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. "ನೀವೇನು ಹುಚ್ಚರೇ? ನಿಮಗೆ ನೈಜ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?"

ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣ್ಕೆಗಳು, ಏನಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಏನಿದೆಯೋ ಆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅದು ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೂ, ನೈಜವಾದುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಸರಳ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು, ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಇತಿಹಾಸ, ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ) ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೈಜ ಪ್ರಪಂಚದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು, ನಾವು ಪದಗಳು, ಸಂಖ್ಯೆಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸಹ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ವಾಸ್ತವದ ಮೂಲವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ "ತಾರ್ಕಿಕ" ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿವರಣೆಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಿರೂಪಣೆಗಳಾಗಿವೆ; ಅವು ಅನುಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಂಚಿತವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಘಟನೆಯ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಮೂರು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು:

- ವಿವರಣೆಯು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.
- ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು.
- ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಸಿಂಧುತ್ವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ವಿವರಣೆಯು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹತ್ವದ ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು

ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಎರಡು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಅವು ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಮೌಲ್ಯದ ಪರಿಸರ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಜನರು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ಇತರರಿಗೆ ಪದಗಳು ಆರಾಮದಾಯಕವೆನಿಸುತ್ತವೆ; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಚಿತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬಳಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ, “ಏನದು” ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ನೈಜ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಪಂಚದ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಆಧಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಮಾಲಿನ್ಯ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಮನೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ, ಜೀವನಮಟ್ಟ, ಶಿಶು ಮರಣ, ಏಡ್ಸ್, ಮಿಲಿಟರಿ ಬಜೆಟ್, ತೆರಿಗೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಿಜವಾದ ಕಥೆಯೇನು? ನಾವು ಯಾವ ದತ್ತ ಸಂಚಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು? ನಾವು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು? ನಾವು ಏನನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು?

ವಾಸ್ತವದ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯು ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರತೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾಲ ಸಂಬಂಧಿತ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನ ಸಂಬಂಧಿತ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಇರಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಾಕ್ಷ್ಯದ (ದತ್ತಾಂಶ) ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ವರದಿಗಾರನ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಉಲ್ಲೇಖದ ರಚನೆಯಿಂದಲೂ ವಿವರಣೆಯು ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು

ಅಮೆರಿಕದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, “ವಾಸ್ತವತೆ”ಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೀರಿ? ಯಾವ ದತ್ತ ಸಂಚಯಗಳು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತವೆ ? ನೀವು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಏನು ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ? ಪದಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ಸಂಖ್ಯೆಗಳು, ಸಂಗೀತ ಹೀಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಹಿತಿಯು ಈ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ?

ಆದರ್ಶದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸುವುದು:

ಏನಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವೇನು ಎಂಬ ಕಾಣ್ಕೆಗಳ (vision) ನಡುವೆ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇದು, ಹಳೆಯ ಸೇತುವೆ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಯ ಬಳಕೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಅರಿವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, “ಎ”ಯಿಂದ “ಬಿ”ವರೆಗೆ ಸೇತುವೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ. ಹಳೆಯ ಸೇತುವೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೊಸ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಎಂಬ ರೂಪಕವು, ನಿರ್ಮಿಸಿದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಚಾರದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಚಾಲಕರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಯಾರು ಮತ್ತು ನಾವು ಏನಾಗಬೇಕೆಂಬುದರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ, ನಾವು ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೂಲ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ವಿನ್ಯಾಸವು. ಘಟನಾಕ್ರಮದ ರಚನೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ನಿಟ್ಟಿನ ಯೋಜಿತ ಕಲ್ಪನೆಯತ್ತ ಸಾಗುವಲ್ಲಿ, ನೀತಿಯು ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾವಧಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ 13.2, ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಚೌಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಚೋದನೆಯೆಂದರೆ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ತರಬಹುದೆಂಬ ಅವರ ಗ್ರಹಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆ ಹೇಳಿಕೆಯು ಶಾಸಕರು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳು; ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಲೇಖನಗಳ ಸರಣಿಯ ಪ್ರಕಟನೆ; ಅಹವಾಲುಗಳು, ನಿರ್ಣಯಗಳು; ಮಾದರಿಗಳು, ಕಿರು ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು; ಇತರ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಪೋಷಕ-ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಚಿತ್ರ 13.2ರಲ್ಲಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ.

ಚಿತ್ರ 13.2: ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ಒಂದು ಮಾದರಿ

(1)	ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆದರ್ಶ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ
ಎ.	ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ. ಸಮಸ್ಯೆಯೇನು? ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ?
ಬಿ.	ಮತ್ತಷ್ಟು ಆದರ್ಶ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ. ಆದರ್ಶ ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಗಳೇನು? ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೀವು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ?
(2)	ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು
ಎ.	ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಯಾವುವು? ಹಳೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯ ಗುರಿಗಳೇನು? ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ?

ತಪ್ಪಿಗೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ?

ಸಾಕ್ಷಿಯೇನು?

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದವು?

ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದಗಳ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಸಂಘರ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕ ವಿಷಯಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳು, ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕುಗಳು (ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ), ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ.

ಬಿ. ನಿರ್ಧಾರ-ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.

ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಅವರು ಹೇಗೆ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಾದರು?

ಅವರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಯಾವುವು?

ಖಾಸಗಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೇಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಹುದು?

ಖಾಸಗಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ? ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ?

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ?

(3) ನೀತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದು

ಎ. ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ.

ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನು?

ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ?

ಯಾವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಿ?

ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಸೂಚಿ ಏನು

ಬಿ. ನಿಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿ.

ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳಿವೆಯೇ?

ಯಾವ ಪರ್ಯಾಯ ನೀತಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ?

ನೀವು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ ಆರಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಈ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಭವನೀಯ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಯಾವುವು?

(4) ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು

ಎ. 3 'ಬಿ' ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿ.

ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು

“ಸದೃಢ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೃದಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ಇದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಮರ್ಥ ಮಾತುಕತೆಯ ಒಂಬತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಬೆಂಜಮಿನ್ ಬಾರ್ಬರ್ (1964) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

- ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ: ಚೌಕಾಶಿ ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯ
- ಮನವೊಲಿಸುವುದು
- ಕಾರ್ಯಸೂಚಿ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವುದು
- ಪಾರಸ್ಪರಿಕತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆ
- ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯ
- ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆ
- ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
- ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಮರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ
- ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಂವಾದವು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವಾದುದು. ಸಂದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅನೇಕ ತರಗತಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಗುಣಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ತರಗತಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಸಂವೃದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಅಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು. ಅಂದರೆ, ಕಾರ್ಯನೀತಿಯು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಚರ್ಚೆಯ ಬದಲು ಪಠನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಭಿನ್ನವಾದ - ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಸಂವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗಲು ಇದು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ - ಇದು ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂವಾದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿ 'ಸಂಭಾಷಣೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ : ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸುವುದು

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನೀವು ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿದ್ದ ಜನರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಈಗ ನೀವು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಇತ್ತೀಚಿನ ತರಗತಿಯ ಚರ್ಚೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ಆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು, ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಜನರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ತರಗತಿಯ ಚರ್ಚೆಯ ನಡುವಿನ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಯಾವುವು? ನೀವು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೆಂಬ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಮಹತ್ವವೇನು?

ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಸೌಜನ್ಯ, ಶಿಸ್ತು, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಗುಂಪಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ, ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಮಾತುಕತೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಬಹುದಾದ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆಯು ಉತ್ತಮ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲಿಸುವುದು, ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ವಾದದ ಸಂದರ್ಭದತ್ತ ಗಮನಹರಿಸುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿಜವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ:

- ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಜನರ ಭಾಷಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸಿ.
- ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಿ.
- ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪುನರ್ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ.
- ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರು ರೂಪಿಸುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು; ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಸಮಾಜ, ಜನರು, ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಉಹಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಬೇರೂರಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.
- ಸಂಭಾಷಣೆಯು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು, ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಯಂ ಅರಿವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ.
- ಕೊಡುಗೆಗಳು ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ, ಸಂಭಾಷಣೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ.
- ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಇತರರು ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ತಾರ್ಕಿಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ರೂಪಕೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ (metaphorically), ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದು. ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಮತೋಲನ, ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭೂತಿ, ಮುಕ್ತತೆ, ಕಾರ್ಯಗಳು, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ನವೀಕರಣದಂತಹ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು

ಅಸಮತೋಲಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದಾಗ ಅಥವಾ ನವೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಯಾವ ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕಗಳು ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ತರಗತಿಯ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಸಿ, ನೈಜ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ? ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನೆಗಳು ಯಾವುವು? ಈ ಮುಂದಿನವುಗಳನ್ನು ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಆಧಾರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, (1) ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ/ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ರಚನೆಗಳು, ನಿಯಮಗಳ ಬಳಕೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, (2) ಅಸ್ಪಷ್ಟ, ಅನಿಶ್ಚಿತ, ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು (3) ಸ್ವಯಂ-ಸೇವೆಯ ಮನೋಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ.

ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರೂಪಕವು; ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ಅವುಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನೆ, ಭೇದನ ಅಥವಾ ಶುದ್ಧೀಕರಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದು ಸರಳೀಕರಣದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿನ ಅಗತ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಗುಂಪಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಅಂತರ್ಗತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಸನ್ನಿವೇಶವು ಅತಿಯಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯುಕ್ತವಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂಲತಹ, ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ, ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವ ಸ್ತರವಿರಬೇಕು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ತರಗತಿಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು:

ತರಗತಿಯ ಹಲವಾರು ಚರ್ಚೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಹೋಲುತ್ತದೆ? ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರವೇನು? ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಿದರು? ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಲೇಖಕರು “ಇನ್ನೂ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದ ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ” (ವಿಲೆನ್ ಮತ್ತು ವೈಟ್ 1991) ಎಂಬುದನ್ನು ವರದಿಸಿದ್ದಾರೆ. (1) ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ (ಗಾಲ್ 1984). (2) ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ವಿಳಂಬಿಸಿದಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಉತ್ತರಗಳ ಎಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಳಗಿನ ವಿನಿಮಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಧನೆಯೂ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಹಲವಾರು ಮಾದರಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬ್ಲೂಮ್ 1956, ಗಿಲ್ಬೋರ್ಡ್ 1956, ವೂಲ್ಪರ್ 1987ನ್ನು ನೋಡಿ). ಈ ಕೆಳಗಿನ ಚರ್ಚೆಯು ಕಾರ್ನಿಂಗ್ (1977) ಅವರು ರೂಪಿಸಿದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.

ಫಲಪ್ರದವೆನಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವುಗಳು ಒಳಪಡಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು (ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳು) ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಚರ್ಚೆಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಹಂತ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಚರ್ಚೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತವು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಜಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಚರ್ಚೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಾಗ ಚರ್ಚೆಯು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೈಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ನಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದರಿಂದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಈ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪದರಚನೆ ಹೊಂದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಎಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಹಂತವು ಚರ್ಚೆಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘವಾದ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ, ಅವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಚರ್ಚೆಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅನ್ವಯಿಸಲು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆರು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು: ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವ, ಸ್ಮರಣೆ, ಗ್ರಹಿಕೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ತೀರ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ. ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಂತದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಗ್ರಹಿಕೆಯು, ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತೀರ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಮೂರು ಹಂತಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಹಂತಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮತ್ತು ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕೋರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ತರ್ಕಾಧಾರ ಅಥವಾ ಸಂವರ್ಧನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಉತ್ತರಗಳಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ದತ್ತಾಂಶ ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು

ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿ, ಗಮನ ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಹ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ನೆರೆಹೊರೆಗೆ ಹೋಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗನಿಸುತ್ತದೆ?
- ಈ ಯಾವ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ವಾಸಿಸಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತೀರಿ?
- ಸರ್ಕಾರವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು?

ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈ ಹಿಂದೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಅಥವಾ ಇತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅದರ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯ ಸರಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವಿರುತ್ತದೆ. ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಉತ್ತರವು ಒಂದು ಪದ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನುಡಿಗಟ್ಟು, ವಿಷಯಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ವಿಸ್ತೃತ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸೀಮಿತ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುವುದರಿಂದ, ಅವು ಸಮಾಜ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಾಹ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೌಶಲದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಯಸಿದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ “ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ” ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೂ, ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣ ಬಳಕೆಯು ಚರ್ಚೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಈ ಮುಂದಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ: (1) ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, (2) ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅನುಕ್ರಮ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಒದಗಿಸಲು (3) ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು. ಈ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಬಂಧಿತ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಗುಂಪಿನ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಮಾಲಿನ್ಯಗಳು ಯಾವುವು?
- ಯಾವಾಗ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮೊದಲು ಬಳಸಲಾಯಿತು?

- ಈ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಯಾವ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದವು? (ಅಮೆರಿಕನ್, ಚೈನೀಸ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಮೆಕ್ಸಿಕನ್, ರಷ್ಯನ್)

ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತಾರ್ಕಿಕ ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆ: ಹೋಲಿಸುವುದು, ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಸಂಬಂಧ ಹುಡುಕುವುದು, ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದು, ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದು, ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಕಲ್ಪಿಸುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುವುದು. ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವುದು, (ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ, ಭಾವಾನುವಾದ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ವಿವರಿಸುವ ಮೂಲಕ), ಒಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಮಾನದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು, ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು, ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು, ಸಂಯೋಜನೆ, ಮರು ಸಂಯೋಜನೆ, ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುವುದು - ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ, ಆದರೆ ಸ್ಮರಣೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಸರಿಯಾದ ಒಂದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ.

ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಿಕೆ, ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಚರ್ಚೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿತ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದು (ವಾಸ್ತವವಾಗಿ) ಕೇವಲ ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಗ್ರಹಿಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 18ನೇ ಶತಮಾನದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿನ ಜೀವನದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದು, ಅವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ, ಅದು ಸ್ಮರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದು, ಆದರೆ ಎರಡು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು, ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಆಲೋಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ಈ ನಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಿಟ್ರಸ್ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೂಕ್ತವಾದ ಹವಾಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ?
- ಸ್ಥಳೀಯ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತದಾರರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ದತ್ತಾಂಶದಿಂದ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು?
- ಈ ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿಂಬೀಳುವಿಕೆಯ ಯಾವ ಪುರಾವೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ?
- ಮನೋಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವಗ್ರಹವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುವು?

ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹೊಸ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ವಿನ್ಯಾಸದ ನಿರ್ಮಾಣ ಅಥವಾ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, ಒಂದು ನವೀನ ಪ್ರಸ್ತಾವ, ಉತ್ಪನ್ನ ಅಥವಾ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮಾಹಿತಿ. ಫಲಿತಾಂಶವು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೊಸದಾದರೂ, ಅದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಥವಾ ಜಾಗತಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತವೆ, ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮೌಖಿಕ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳು ಮೌಖಿಕ, ಲಿಖಿತ, ನಕ್ಷರೂಪದ ಅಥವಾ ನಾಟಕೀಯ ಸಂವಹನಗಳ ಸೃಜನೆಯನ್ನು ಕೋರಬಹುದು. ಇವುಗಳು ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ದೃಶ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು; ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥವೂ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತಗೊಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕರಿಸಿದ ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂಶವೇ ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಹ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಹಾರುವ ವಸ್ತುಗಳ (ಯು.ಎಫ್.ಓ.) ವೀಕ್ಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವರಲ್ಲದವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವರದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವಿರಿ?
- ಆದರ್ಶ ನಗರಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ. ಅದರ ನೋಟ, ಸಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಇರವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ವಿಧಾನವೇನು?
- ನೀವು ಅಮೆರಿಕಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಂಧನ ನೀತಿ ಏನು?
- ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ವಸಾಹತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಅಮೆರಿಕ ಹೇಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು?

ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಂದು ವಿಚಾರ, ಘಟನೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಅರ್ಹತೆ, ಒಳ್ಳೆಯತನ ಸೂಕ್ತತೆ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವ ಅಥವಾ ದಕ್ಷತೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನದಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೋರಿದಾಗ ಅದು ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷ

ಪ್ರಕರಣವಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.)

ಪರ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ತರ್ಕಬದ್ಧ ಸಂಘರ್ಷ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರದ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತವೆ. ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಉತ್ತರವಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಪುಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ; ಈ ಒಂದು ನಿಲುವು, ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ವಸತಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ? (ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು?)
- ಜನವರಿ 17, 1872ರಲ್ಲಿ ಸೆನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಲ್ ಶುರ್ಜ್ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಈ ಮುಂದಿನ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುವಿರೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ. "ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಸರಿ ಇದ್ದಾಗ ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಪ್ಪಿದ್ದಾಗ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು."
- ಹೊಸ ಸಮುದಾಯದ ಮನೋರಂಜನಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು? (ಆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ?)
- ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಯಾವ ಆವಿಷ್ಕಾರವು ನಮ್ಮ ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ? (ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ನೀವು ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳು ಯಾವುವು?)

ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ, ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಆಗಾಗ, ಅಪೂರ್ಣ, ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ. ನಾವು ಬೇಗನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗಾಗಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಂವೃದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಚಿಂತನಶೀಲ ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಫಲಪ್ರದ ಚರ್ಚೆಯು ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಅಥವಾ ಪರಿಣಾಮಗಳು (ವಿಸ್ತರಣೆ), ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ, ವಿವರಣೆ, ಉದಾಹರಣೆಗಳು (ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ) ಅಥವಾ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಮಾನದಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಬಯಸಬಹುದು (ಸಮರ್ಥನೆ). ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು; ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಪರ್ಯಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಸೃಷ್ಟವಾದ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಈ ಮೊದಲು ಮಂಡಿಸಲಾದ ಮಾದರಿ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಸಮರ್ಥನಾ-ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿತ ಪದಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

- ಇನ್ನೇನು ಸಂಭವಿಸಿತು?
- ಅಂದಾಭಿಮಾನದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಯಾವುದು?
- ಅದು ನಿಮಗೇಕೆ ಮುಖ್ಯ?
- ನೀವು ಇದೀಗ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುವಿರಿ?

ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಎರಡು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಎನಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯಬಹುದು. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಭಾಗಶಃ ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಮುಖದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, “ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನಗೊಳ್ಳಬಹುದು: “ಇಂತಹ ಮೂರ್ಖತನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ!” - ಇದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲದ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಕ. ಅಥವಾ “ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ”.

ಶಿಕ್ಷಕನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಇತರರು ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು, ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಎರಡನೆಯ ಸಂಭವನೀಯ ತಪ್ಪು ಬಳಕೆಯನ್ನಬಹುದು. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಿಸಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತಾರ್ಕಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬಹುತೇಕರು, ತಮ್ಮ ಗಮನ ಹಾಗೂ ತೊಡಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಸಹ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೆನಿಸಿದೆ. ಎರಡೂ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆರು ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳು ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆ/ಅನುಭವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಹಿಕೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ. ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ನಿರ್ಣಾಯಕವೆಂದು ತೋರುತ್ತವೆ.

ಈ ವಿಭಾಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯ ಕಾಯುವ ಸಮಯವನ್ನು, ಮೂರರಿಂದ ಐದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಚಿಸಲು ಸಮಯವನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವುದು, ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿ. ಬಾರ್ಬರ್ (1984) ಹೇಳಿದಂತೆ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ರಾಜಕೀಯ ಮಾತುಕತೆಯ ಒಂದು ಮಾಪನವೆಂದರೆ, ಅದು ಅನುಮತಿಸುವ ಮತ್ತು

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಮೌನದ ಪ್ರಮಾಣ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೌನವು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಪರಾನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯ ಸಂವರ್ಧನೆ:

ಕಾರ್ನಿಂಗ್‌ನವರ ಪ್ರಕಾರ, “ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲಿಕೆಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪೂರ್ವಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳು ನಮ್ಮವೆನಿಸಿದ್ದು, ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಎಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಗತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಚನೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತತೆಯ ಸಂಯೋಜನೆಯು ಚರ್ಚೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.”

ಈ ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ರೂಪಿಸಿದ ಘಟಕ ಮತ್ತು ಪಾರಾಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಪಾಠ ಅಥವಾ ಘಟಕದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ.

ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆ

ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಉಪಕ್ರಮಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದೆ. ಅದರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೋಚರತೆಗೆ ಕಾರಣಗಳೆಂದರೆ ಅದರ ಸಂಶೋಧನಾ ನೆಲೆಯು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು. ಆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು, ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿರುಚಿ (ಮೆಚ್ಚುಗೆ), ‘ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖ ಸಮಯ’, ಹಾಜರಾತಿ, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಧನೆ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ 2-9 ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ) ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮಾರ್ಗಗಳಾದ್ಯಂತದ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸೇರಿವೆ (ಸ್ಲಾವಿನ್ 1990).

ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಹಲವಾರು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಡೇವಿಡ್ ಮತ್ತು ರೋಜರ್ ಜಾನ್ಸನ್ (1987, 1989), ‘ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಕಲಿಯುವುದು’ (ಲರ್ನಿಂಗ್ ಟುಗೇದರ್) ಎಂಬ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾದರಿಯು ಐದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬನೆ; ಕಲಿಕೆಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಂವಹನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೌಶಲಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ತಮ್ಮದೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವದ ಸಮೂಹ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ; ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ತಂಡ. ರಾಬರ್ಟ್ ಸಾಲ್ವಿನ್ ‘ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಂಡಗಳು - ಸಾಧನೆ ವಿಭಾಗಗಳ ಮಾದರಿಯು (1978) [Students Teams- Achievement Divisions model (1978)] ಸಹ, ವಿಭಿನ್ನತೆಯ ತಂಡಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪರಸ್ಪರ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ರಸಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರೂ ತಂಡವು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾದರಿಗಳ ಎರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ: (1) ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬನೆ, ಅಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಂಡದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು (2) ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಲಿಕೆಗೆ ತಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಗುಂಪು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೊಂದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಮೇರಿ ಮೆಕಾಸ್ಲಿನ್ ಮತ್ತು ಥಾಮಸ್ ಎಲ್. ಗುಡ್ (1992) ಪ್ರಕಾರ, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಳಪೆಯಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ

ಗುಂಪಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಅವಲಂಬಿತರಾಗಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕಾ ಗುಂಪುಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸೋಲುತ್ತವೆ.

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಹಕಾರಿ ಕಾರ್ಯವು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನ ಅಧೀನವಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತಹ ಗುಂಪು ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತಹದಾಗಿರಬಾರದು. ಕಾರ್ಯವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಒದಗಿಸುವುದೂ ಮುಖ್ಯ. ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಸಹ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ನಿಜಕ್ಕೂ, ಸಂರಚನೆಗಳು ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಸೈನ್ಸರ್ ಕಗನ್ (1990), ಸಂರಚನೆಗಳನ್ನು, “ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಪಂದಿಸಲು ಸಂಘಟಿಸುವ ಪಠ್ಯ-ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗಗಳು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನಿಗದಿತ ವರ್ತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂರಚನೆಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಹಂತಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ” (ಪಿ. 12). ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಂರಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕಗನ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, “ಇಡೀ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಉತ್ತರ”ವು ಅವರು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಬಯಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೈ ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವು ಮತ್ತೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಸಹಪಾಠಿಯ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಅವರು ಗಳಿಸಿದ ಲಾಭ ಎಂದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದ, “ನಂಬರ್ಡ್ ಹೆಡ್ಸ್ ಟುಗೇದರ್” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಕಗನ್ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗುಂಪಿನೊಳಗಡೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು 1ರಿಂದ 4 ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂರಚನೆಯು ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬನೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕು.

ಜಿಗ್ಸಾ (Jigsaw) ಎಂಬುದು (ಅರಾನ್ಸನ್ ಮತ್ತಿತರು, 1978; ಸ್ಲಾವಿನ್ 1987) ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಗ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕಾ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪರಿಣತನಾಗಲು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಷಯವನ್ನು ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಿಕೆಯ ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂರಚನೆಗಳು ಸೂಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ‘ನಂಬರ್ಡ್ ಹೆಡ್ಸ್ ಟುಗೇದರ್’ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಹೊಸ

ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ಕಲಿತಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಜಿಗ್ಗಾ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೂರು-ಹಂತದ ಸಂದರ್ಶನ ಎಂಬ ಸಂರಚನೆಯು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಗನ್ ರಚನಾತ್ಮಕ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು “ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆ”ಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಬಾರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೌಶಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಹಲವಾರು ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂರಚನೆಗಳು ಅಥವಾ ಮಾದರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲಗಳು, ಸಂಘರ್ಷ ಪರಿಹಾರ ಕೌಶಲಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸೇರಿದಂತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೌಶಲಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಕೌಶಲ ಏಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕೌಶಲವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೌಶಲವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಾನ್ಸನ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ಸನ್ (1990) ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೂಹ ಕೌಶಲಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗುಂಪಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ವೀಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ನಿಯೋಜಿಸುವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಧನಾತ್ಮಕ ಅವಲೋಕನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸುಧಾರಣೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ತಂಡದ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ತಂಡದ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ತಾವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಬರವಣಿಗೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಸಹಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಜಿಗ್ಗಾ

ನಾಲ್ಕು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ 1ರಿಂದ 4 ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂರಚನೆಗಳನ್ನು ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಹಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 1: ರೌಂಡ್‌ಟೇಬಲ್

ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 2: ಮೂರು-ಹಂತದ ಸಂದರ್ಶನ

ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 3: ಥಿಂಕ್-ಪೇರ್-ಷೇರ್

ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 4: ಟೀಮ್ ವರ್ಡ್-ವೆಬ್ಬಿಂಗ್

1ನೇ ಸಂಖ್ಯೆ, 2ನೇ ಸಂಖ್ಯೆ . . . ಹೀಗೆ ಆಯಾ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಪುನರ್ ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ, ವಹಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಕುರಿತು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ; ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಪಾಠಗಳ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ. ಗುಂಪಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕಂಡಿಕೆಗಳ (para) ವಿವರಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು.

ನಿಮ್ಮ ಮೂಲ ಗುಂಪಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ರೂಪಿಸಿದ ಬೋಧನಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಚಟುವಟಿಕೆ : ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ

ನಿಮಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಒದಗಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಎದುರಾದ ಇತರ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನೆಗೊಳಿಸಿ. ಬರೆಯುವ ಹಲಗೆಯ (chalk board) ಮೇಲೆ ತರಗತಿಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ..

ಮೂರು ಸದಸ್ಯರ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗೀಕರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ. ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಗುಂಪುಗಳು ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದವು? ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ವಿವಿಧ ಮಾನದಂಡಗಳು ಹೇಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು?

ಹಲವಾರು ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಸಲಹೆಗಳು:

ನಿಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರ ಮಂಥನದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೋಧನಾ ಶೈಲಿಯ ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನೀವು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ, ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು; ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕ-ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಕೇಂದ್ರಿತ; ವ್ಯಕ್ತಿಗತ, ಸಣ್ಣ-ಗುಂಪು, ಅಥವಾ ಇಡೀ ತರಗತಿ; ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ರಿಯ ಅಥವಾ ಮೂಲತಃ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ; ವಸ್ತು ವಿಷಯ, ಕೌಶಲ, ಅಥವಾ ಮನೋಭಾವದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿತ; ಇತ್ಯಾದಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ತಾವು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ನಿಜ ಜೀವನದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳವರೆಗಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಈ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಉಪನ್ಯಾಸ

ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ, ನೀವು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಿತರಾಗಿರುವಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದ ನಂತರದ ಪ್ರಧಾನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಚಿಂತನೆ ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಅವು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸಕ್ರಿಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮೂಲ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಉಪನ್ಯಾಸವು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಘಟಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಧಾರ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸುವ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಕಾರ್ಯನಿಯೋಜನೆಗೆ ಸಹ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಸೂಕ್ತ.

ಉಪನ್ಯಾಸವು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನೀವು ನಿರ್ದರಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ. “ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರಿ” ಎಂಬುದು, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಧಾನ ನಿಯಮ. ನೀವು ಪ್ರಸ್ತುತಗೊಳಿಸುವ ಅಂಶಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸದ ರೂಪರೇಖೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ. ಸಕ್ರಿಯ ಕಲಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ.

ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಉದ್ದರಣ ಅಥವಾ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ಕಿರುಪ್ರಬಂಧ, ತೀವ್ರ ಆಲೋಚನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಸವಾಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಂಗತಿ ಬಳಸಿ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಂರಚನೆಯ ಮುನ್ನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ (ಮತ್ತು ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ!). ಈ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ಅವರದೇ ಆದ ಜ್ಞಾನ ಸಂರಚನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕೌಶಲವನ್ನು ಸಂವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತಿಯು ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿ; ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ, ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಿರಿ. ಸೂಕ್ತವೆಂದಿರಬಹುದಾದ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿ, ಮೂರ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿ. ದೃಶ್ಯಗಳು-ಚಿತ್ರಗಳು, ನಕ್ಷೆಗಳು, ಕಲಾಕೃತಿಗಳು, ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳು-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ನೀವು ಪಾಠಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ವಿಷಯಾಂತರವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವೃತ್ತಾಂತ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೂ ಸಹ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ.

ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಮಯಾವಕಾಶವಿರಲಿ. ಪ್ರತಿ ವಿರಾಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತುತೀಕರಣದ ಒಟ್ಟಾರೆ ರೂಪರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ. ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಮನಹರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನೀವು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಯಸಬಹುದು. ಅವರು ಉಪಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ (attending) ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಇವು ನಿಮಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು.

ಉಪನ್ಯಾಸದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಮುನ್ನೋಟದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮಂಡಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದು

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ನೀಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಳಸಿ. ಅವರು ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ? ಯಾವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ?

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು:

ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಗಳು ಹಲವಾರು ವಿಶೇಷ ವಿಷಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಳಕೆ ವಿಶೇಷತಃ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಮುದಾಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧಿತ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಳಕೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಅವಧಿಯು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಬೇಡಿ, ಅಣಕು ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿಗಳು, ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳು, ಪಾತ್ರಾಭಿನಯಗಳು, ಅಣಕು ಪ್ರಯೋಗಗಳಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಸಮಯವು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಮೀಪ ಮಾರ್ಗಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ ಇತರ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವವರು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ಮೂಲ ಭಾಷಣಕಾರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತೃ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯಂತಹ ಬೃಹತ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ; ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪಾದಕರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ತರಗತಿಯು ಭೇಟಿಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಸ್ತುತಿಯು ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ತರಗತಿ (ವಯಸ್ಸು, ದರ್ಜೆ, ಮಟ್ಟ, ಗಾತ್ರ, ವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದಾದ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿ), ಕೋಣೆಯ ಗಾತ್ರ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ವಿಶೇಷ ಉಪಕರಣಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಮಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಚಿತ್ರ 13.3ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸಬಾರದ ಸಂಗತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು.

ಚಿತ್ರ 13.3: ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸಬಾರದ್ದು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದದ್ದು

ಪಾಲಿಸಬಾರದ್ದು:

- ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು.
- ಪರಿಭಾಷೆ (jargon) ಅಥವಾ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು.
- ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ತೋರುವುದು ಅಥವಾ ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು.
- ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸದಿರುವಿಕೆ, ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಹೇಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದು.
- ಟೀಕೆಗೆ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು.
- ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದುವುದು.
- ಏಕತಾನತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು.
- ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು.

ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದದ್ದು:

- ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ.
- ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿ.
- ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ.
- ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ.
- ನೀವು ನೀವೇ ಆಗಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳಲಿ; ನೈಜವಾಗಿರಿ; ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ.
- ವಿಭಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
- ಕೋಣೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿರಿ.

- ಎಲ್ಲರೂ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
- ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭೇಟಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭೇಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು (ಉದಾ: ಅಣಕು ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು). ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಭೇಟಿಯ ಮೊದಲು ವಿವರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕುರಿತ ಖಾಯಂ ಕಡತದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಕುರಿತಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಅಥವಾ ನ್ಯೂನಬಳಕೆಯನ್ನು (underuse) ತಪ್ಪಿಸಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹಲವಾರು ಶಿಕ್ಷಕರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದರಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರಿ ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ವಿಚಾರ ಮಂಥನ:

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರ್ಯಾಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ. ವಿಚಾರ ಮಂಥನವು ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ತರಗತಿಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಇದು ಭಯಪಡಿಸುವಂಥದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಒಂದು ವಿವೇಚನಾತ್ಮಕ ಕಾಳಜಿಯು, ಸಹಜವಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಮಾಡಲು ಯಾವುದನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಇದು ಬಹು ಸಂಭವನೀಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸುವಂತಹದಾಗಿರಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೇರೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಸಂಭವನೀಯ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿಚಾರ ಮಂಥನವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ವಿಚಾರಮಂಥನದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಸೋವಿಯತ್ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟಕವೊಂದರ ಆರಂಭಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ, ರಷ್ಯಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಂಭವನೀಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಂಥನ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಕಾರ್ಯಸಾಧುವಲ್ಲ.

ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು (ಚಿತ್ರ 13.4ನ್ನು ನೋಡಿ) ವಿಚಾರ ಮಂಥನದ ಅವಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡದೆ ಅಥವಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡದೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಸೃಜನಶೀಲ ಆದರೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಲಹೆಗಳ

ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಡೆಯಬಹುದು. ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗಾವಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು.

ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಸ್ಕ್ಯಾಂಪರ್ (Scamper) ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಬಳಕೆ (ಚಿತ್ರ 13.4ನ್ನು ನೋಡಿ). ಈ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿದ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಕ್ಯಾಂಪರ್‌ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಿತ್ರ 13.4: ವಿಚಾರಮಂಥನಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಗಳು:

ವಿಚಾರ ಮಂಥನದ ನಿಯಮಗಳು:

1. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ.
2. ಇತರರ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.
3. ಇತರರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಟೀಕಿಸಬೇಡಿ.
4. ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಯ್ದು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.

Scamper ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ

S = substitute, subtract - ಪ್ರತಿಯೋಜಿಸು, ತೆಗೆ

C = combine - ಸಂಯೋಜಿಸು

A = adapt, add - ಹೊಂದಿಸು, ಕೂಡಿಸು

M = modify, minify, magnify - ಪರಿವರ್ತಿಸು (ಮಾರ್ಪಡಿಸು), ಕಿರಿದಾಗಿಸು, ವರ್ಧಿಸು

P = put to other uses, piggyback - ಇತರ ಬಳಕೆ, ಸವಾರಿ ಮಾಡು

E = eliminate - ತೆಗೆದುಹಾಕು (ಹೊರಹಾಕು/ವಿಸರ್ಜಿಸು)

R = reverse - ಹಿಂಚಾಲನ

ವಿಚಾರ ಮಂಥನದಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಚಾರ ಮಂಥನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು ವಿಚಾರ ಮಂಥನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿವರ

ಸಂಗ್ರಹಣಕಾರ್ಯವು ಕೇವಲ ಉತ್ಪನ್ನಗೊಂಡ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಗಂಭೀರತೆಯ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸೂಕ್ತತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಪಾಠವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು

ಚಿತ್ರ 13.5ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿ, ಈ ಕೆಳಕಂಡವುಗಳ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

- ವಿಚಾರ ಮಂಥನಕ್ಕೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು.
- ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಗೀತದ ಬಗೆಗಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಉಪನ್ಯಾಸದ ರೂಪರೇಖೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದು.
- ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೃಜಿಸುವುದು.

ಪಾಠವನ್ನು ಅದರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸಹಾ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದು ಅವರನ್ನು ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು, ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಯೇ? ನೀವು ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು?

ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು:

ಹಲವಾರು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಮೀಕ್ಷಾ ಸಂಶೋಧನಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ತರಗತಿಯ ಬಳಕೆಗೆ ಸಹ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಘಟಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಘಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಹೇಳಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಚರ್ಚಾ ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ. ಈ ತಂತ್ರವು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ತರಗತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವಂತಹದಾಗಿರಬೇಕು. ಚರ್ಚೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವ ವಿಷಯದ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ. ಘಟಕವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ ಸಮೀಕ್ಷೆಗೆ ಮರಳುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು.

ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಯೋಗವೆಂದರೆ, ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂವರ್ಧಿಸಿ, ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅಂತಹ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂವರ್ಧಿಸುವ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಇದು ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೀಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಭಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ದೊರಕುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಿಂದ ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾದ ಎಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಿತಿಯಿರದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅವರು ಬಯಸಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ರ: 13.5 ಪಠ್ಯದ ಮಾದರಿ: ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಗಳು (ಗೀಸ್, ಪರಿಸಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಗಲ್ಸ್ 1990)

ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಗಳು:

ಪೀಠಿಕೆ: 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಜಾನ್ ಆಂಟೋನಿ ಸ್ಕಾಟ್ ಹೇಳುವಂತೆ, ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, "ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಗೀತೆಯ ಪರಂಪರೆಯ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವು ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು; ಹೊಸ ಹಾಡುಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಿಂದಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಸಂಕಟಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. "ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಹಲವಾರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತಗಾರರನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲಸವು ಯಾವ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಉದ್ದೇಶಗಳು: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಳಕಂಡವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ:

1. ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರದ ವಿವರಣೆ.
2. ಜಾನಪದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಡುಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸವಿಕೆ.
3. ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ವಿವರಣೆ.

ಬೋಧನಾ ಸಮಯ: 1ರಿಂದ 1½ ತರಗತಿಯ ಅವಧಿಗಳು.

ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆ:

ಹಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳುವಳಿಯ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ, ಹಾಗೆಯೇ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಹಲವಾರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಲೂಡ್ಲೋ ಅಪರ "Ludlow Massacre" ("ಲೂಡ್ಲೋ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ") ಎಂಬ ಹಾಡು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ; We shall Overcome ("ವಿ ಶೆಲ್ ಓವರ್ಕೊಂ") ಮತ್ತು Keep on Walkin ("ಕೀಪ್ ಆನ್ ವಾಕಿಂಗ್"), ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹಾಡಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಜಾನ್ ಆಂಟೋನಿ ಸ್ಕಾಟ್ (ಕಾರ್ಬೋಂಡಲ್, IL; ದಕ್ಷಿಣ ಇಲಿನಾಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, 1983) ಅವರ The Ballad of America: The History of the United States in Song and Story (ದಿ ಬ್ಯಾಲಡ್ ಆಫ್ ಅಮೆರಿಕ: ಹಾಡು ಮತ್ತು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ಇತಿಹಾಸ), ಅಂತಹ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮೂಲವೆನಿಸಿವೆ. ಬಾಬ್ ಡೈಲನ್ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ("The Times They Are A-Changin'")

ಮತ್ತು "Blowin' in the Wind"); ಇವುಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಜೋನ್ ಬೇಜ್, ಪೀಟರ್, ಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಮೇರಿ, ಸಿಮನ್ ಮತ್ತು ಗರ್ಫಂಕೆಲ್ ಅಥವಾ ಇತರರ ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಯುವಕರ ರಾಜಕೀಯ-ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕುರಿತ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ವಿಧಾನ:

1. ಒಂದು ತರಗತಿ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದರ ವಿಚಾರ ಮಂಥನವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ರೇಡಿಯೋವನ್ನು ಆಲಿಸುವುದು, ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು, ಚರ್ಚೆ ಸೇವೆಗಳು, ಮಳಿಗೆಗಳು, ಲಿಫ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಲಿಸುವ ಹಾಡುಗಳು ಇದರ ಕೆಲವು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆನಿಸಿವೆ.

2. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲೂ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಅಂದರೆ, ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ, ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು, ಆರಾಧಿಸಲು, ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು

ಅಥವಾ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಇತ್ಯಾದಿ. ಯಾವುದೇ ಬಳಕೆ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆಯೇ (ಉದಾ: ಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರಚೋದನೆ, ಮಾದಕವಸ್ತು ಬಳಕೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ)ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

3. 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಕಪ್ಪು ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿ ಬೆರ್ನಿಸ್ ರೇಗನ್, ಸಂಗೀತದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ. ರೇಗನ್ ಬರೆದ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿ. "ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ತಲುಪಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಸಾಧನ" ಎಂಬ ರೇಗನ್ ಅವರ ವಿವರಣೆಯ ಅರ್ಥವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ರೇಗನ್ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಬಹುದು (ನೋಡಿ: "ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿ").

ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಂದೋಲನವು ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಇದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ನಂತರ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಹಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ನೀಡುವಂತೆ ಆ ಹಾಡನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವೂರ್ವಕ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ನನ್ನ ಸಂಗೀತವು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಆರಂಭಿಕ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಂಗೀತವು ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಸುಸಂಗತವಾಗಬೇಕಿತ್ತು....

ನಾನು ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಸಂಗೀತವೆಂಬುದು ನೀವು ಕೇಳುವಂತಹದ್ದು, ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹದ್ದು ಎಂಬುದು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ಬಳಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ಒಂದೇ ಹಾಡನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವಿಕೆಯು ಅದನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಪ್ಪು ಜನರು ಸಂಚರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ, ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅವರು ಹೋರಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಕಪ್ಪು ಸಂಗೀತವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈಗ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ, ಹಲವಾರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಡು, ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಪ್ಪು ಸಂಗೀತಗಾರರು/ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

4. ತರಗತಿಯನ್ನು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಗುಂಪಿಗೆ ನೀವು ನಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಡುಗಳ ಒಂದು ಸಮುಚ್ಚಯವನ್ನು ನೀಡಿ. ಗುಂಪುಗಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಪ್ರತಿ ಹಾಡು ಯಾವ ಚಳುವಳಿಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಹಾಡು ಯಾರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ಹಾಡು ಯಾವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿತು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪುನರಾವರ್ತನೆ, ಹಾಸ್ಯ, ಕರುಣರಸ, ಉಲ್ಲಂಘನೆ/ಪ್ರತಿರೋಧ)?

5. ತಮ್ಮ ಹಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಗುಂಪಿಗೆ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಿ. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು "ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿ"ಯಿಂದ ಗುತ್ತಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

6. ನೀವು ತರಗತಿಗೆ ತಂದ 60ರ ದಶಕದ ಸಂಗೀತದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ. ತಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿ ಅಥವಾ ಇಡೀ ತರಗತಿಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ತಿಳಿಸಿ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಯಾವ ಚಳುವಳಿಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು? ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು? ಯಾವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು? ಹಾಡುರಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೇಗಿತ್ತು? ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಸಂದೇಶದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆಯೇ?

7. ಟ್ರೇಸಿ ಚಾಪ್ಮನ್, ಜಾನ್ ಕೌಫರ್ ಮೆಲನ್‌ಕಾಂಪ್, ಯು2, ಕ್ವೀನ್ ಲಿತಿಫಾ ಮತ್ತು ಬ್ರೂಸ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್‌ಟೀನ್ ಅವರಂತಹ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಗೀತಗಾರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಇತರ ಗೀತೆ ರಚನೆಕಾರರನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿ:

ಬೆರ್ನಿಸ್ ರೇಗನ್, 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜಿಯಾದ ಅಲ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯ (SNCC) ಮೂಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ರೇಗನ್‌ರವರು ಹೊವರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದರು. ಸ್ಮಿತ್ ಸೋನಿಯನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಸಂಗೀತದ ಸಲಹೆಗಾರ್ತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದ ಇವರು, 'ಸ್ಟೀಟ್ ಹೆನಿ ಇನ್ ದಿ ರಾಕ್' ಎಂಬ ಹಾಡುಗಾರರ ಗುಂಪಿನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮಹೋನ್ನತ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ "ಜೀನಿಯಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮ್ಯಾಕ್‌ಅರ್ಥರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು 1989ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ವುಡಿ ಗುತ್ತಿ, 1912ರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಹೋಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. 'ಡನ್ಸ್ ಬೌಲ್', ಅವರ ಮೊದಲ ಹಾಡುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಹಾವಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದರು. ಅವರು ಡಬ್ಲಿನ್‌ಗೆ ಬಂದು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಪೀಟ್ ಸೀಗರ್ ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಆಲ್ಬನ್ಯಾಕ್ ಸಿಂಗರ್ಸ್ ಎಂಬ ಗುಂಪನ್ನು 1940ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಘಟಿಸಿದರು.

ಗುತ್ತಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾವಿಗೆ ಮೊದಲು, ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಅಂಗವಿಕಲರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಇತರ ಅನೇಕ ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗ ಆರ್ಲೊ ಸಹ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತಗಾರ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜನರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವವರನ್ನು ನಯವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಿರು ಸಮೀಕ್ಷೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಮಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು; ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೆಲವು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು, ಒಪ್ಪಿದವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಗಣಿತ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದಾದರೂ, ಬಹುಶಃ ಇದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಸಮೀಕ್ಷಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು:

ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ ಒಂದು ಘಟಕವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ. ಈ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದು? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಕರಡು ತಯಾರಿಸಿ, ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ನೀವು ಬಳಸುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ. ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಮೀಕ್ಷೆಗೆ ಘಟಕದ ವಸ್ತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಿರಿ?

ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ:

ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸವು ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಹ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಹಲವಾರು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ: ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ದ್ವಿತೀಯ ಮೂಲಗಳಿಗಿಂತ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದು, ಆಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಯೋಜನೆಗಳು ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಥವಾ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಘಟನೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು ಅವುಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಸಮುದಾಯ ಇತಿಹಾಸ/ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲೂ

ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಹಾರ ತಯಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳೂ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು.

ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಯುಗ ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮಾಹಿತಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇತರ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳ ನೆನಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಂತರದ ಸಾರಭೂತ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವೊಂದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇ ಉಪಯುಕ್ತ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತಾ ಹಂತವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂದರ್ಶನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಂದರ್ಶನ ವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ನೆನಪುಗಳು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು. ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನೀವು ನಡೆಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಂತರ ನೀವು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿತವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಅನುಸರಣಾ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು; ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲಿಸುವುದು ಸಂದರ್ಶಕರಿಗೆ ಹೊಸ ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅಥವಾ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಅನುಸರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯದಿರಿ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೊದಲು, ಚಿತ್ರ 13.6ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ, ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶನದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಥವಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸಲು ಶಾಲೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶನಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಥವಾ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆರಾಮದಾಯಕವೆನಿಸಬಹುದು. ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗಿನ 'ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ'ಯ ಸಂದರ್ಶನಗಳು ಸಹ ಕೆಲವು ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ ಸಮಾಜ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳು, ಹತ್ತಿರದ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಥವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಅಥವಾ VFW, NAACP, DAR ಅಥವಾ ಗ್ರೇ ಪ್ಯಾಂಥರ್ಸ್‌ಗಳಂತಹ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಖೆಗಳು ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಉತ್ತಮ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಸಂದರ್ಶನದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು:

- ಸಂದರ್ಶನದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ ನನ್ನ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾಗಿದೆ?
- ಈ ಸಂದರ್ಶನವು ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಥವಾ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ - ಹೀಗೆ ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ?

- ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಮರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಇತರರ ಸ್ಮರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ರೀತಿಯ ಮೂಲಗಳ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತವೆ?

ಚಿತ್ರ 13.6 ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು

1. ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಶಾಂತವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ.
2. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಫಾರಂಗೆ ಸಹಿಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ.
3. ನೀವು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ.
4. ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ನೀವು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು, ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
5. ಸಂದರ್ಶನದ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಸಂಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ವಿಷಯದ ಹೆಸರು, ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ (ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿದ್ದರೆ).

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳು ಶಾಲೆಯ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಭಾಗವಾಗಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯದ ತರಗತಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಕೆಳಗಿನ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ. ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳ ನೆನಪುಗಳು ಹೇಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ? ಉದ್ಧರಣೆಗಳು ಯಾವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸುತ್ತವೆ? ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು?

- *Voices of Freedom: An Oral History of the Civil Rights Movement*, by Henry Hampton (New York: Bantam Books, 1990).
- *Hard Times, Division Street America, The Good War*, or other works by Studs Terkel (New York: Pantheon).
- *Nam: The Vietnam War in the Words of the Soldiers Who Fought There*, by Mark Baker (New York: Berkeley Books, 1981).
- *In Black and White: Voices of Apartheid*, by Barbara Hutmacher (London: Junction Books, 1980).
- *Unforgettable Fire*, by Japan Broadcasting Corporation (New York: Pantheon, 1977).
- *Voices from the Holocaust*, by Sylvia Rothchild (New York: New American Library, 1981).
- *And Justice for All: An Oral History of the Japanese American Detention Camps*, by John Tateishi (New York: Random House, 1984).
- *Navajo Stories of the Long Walk Period*, by Broderick Johnson (Tsaile, Ariz.: Navajo Community College Press, 1973).
- *Mexican Voices/American Dreams: An Oral History of Mexican Immigration to the United States*, by Marilyn Davis (New York: Henry Holt, 1990).

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳು:

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮೂರ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೈಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವು; ಸರ್ವಸ್ವೀಕೃತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರವಾಸಗಳು (ಉದಾ: ನೀರಿನ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದು), ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅವಲೋಕನಗಳು (ಉದಾ: ಭೂ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದು) ಮತ್ತು ಯಥಾರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಕಾಶಗಳು (ಉದಾ: ಭೂಭರ್ತಿ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ದತ್ತಾಂಶ ಸಂಗ್ರಹಣೆ) - ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಜಾಗರೂಕ ಪೂರ್ವ ಯೋಜನೆ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಸಿದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ನಿಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯದ ವಿವರಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ನೀವೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಿ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದ ಮಾಲೀಕರು, ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅನುಮತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನೀವು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ದತ್ತಾಂಶವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹಲವು ಬಾರಿ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಬಹುದು. ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು, ತಡಮಾಡದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತಂಡಗಳ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸುತ್ತಾಡಿ. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೋಲಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ.

ತರಗತಿಯ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವದ ನಂತರ ಸಮಯ ಒದಗಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅವಲೋಕನ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯು, ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವದ ಮೊದಲು ಅವರು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವು ದೊರೆಯಬೇಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ಅನುಸರಣಾ ಭೇಟಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಶನಗಳು, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಇತರ ಮಾಹಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ತನಿಖೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವದ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಏಳು ಸಣ್ಣ ತಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ. ಪ್ರತಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ. ತನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಬಹುದಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಂಡವೂ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು. ತಂಡವು, ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದ ತಾಣ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದು ತರಗತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿದ ತಂಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯೇ? ವೆಚ್ಚ-ಲಾಭದ ಉತ್ತಮ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಬಹುದು?

ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆಗಳು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧಗಳ ರೇಖಾ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ದೃಶ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿವೆ. ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆ ಬಳಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜ್ಞಾನದ ನಡುವೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾದ ಅಥವಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ತರಗತಿಗೆ ತರುವ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾದ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು (ನೊವಾಕ್ ಮತ್ತು ಗೋವಿನ್, 1984). ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಕ್ಷೆಗಳು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾರ್ಗಗಳಿಲ್ಲ. ಹ್ಯಾನೆಫ್ (1971) ಅವರು, ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೇಂದ್ರಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೋಟ್ ಬ್ಯಾಡ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಏಕಕೇಂದ್ರಿತ

ಪಠ್ಯದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಿಂತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಅಧಿಕೃತವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಅನೇಕ ನಕ್ಷೆಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಖರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಾರ್ಥದ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು (ಜೋನ್ಸ್, ಪಿಯರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಂಟರ್ 1989) ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವುದು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವಾಗ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಶಬ್ದಾರ್ಥದ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ಅಂತಹ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ನಿರೂಪಣೆಯು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪಠ್ಯನಾಮಗ್ರಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮಾದರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಂತಹ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಮೂನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮೂನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ರಚನೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗುರಿ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು? ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳೇನು? ಅಥವಾ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ಅವು ಹೇಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ? ಅವು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ? ಶಿಕ್ಷಕರು, “ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ” ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗ, ಗೊಂದಲವು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳು ವೈಫಲ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆಗಿಂತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಇಡೀ ತರಗತಿಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಸಣ್ಣ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಸಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಆದ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಅವರಿಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥದ ಅಥವಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ವಿಭಿನ್ನ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಜೋಡಣೆಗಳಲ್ಲಿನ ದೋಷಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾರ್ಗವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷ ಅಥವಾ ಸಂದಿಗ್ಧತೆ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಅಥವಾ ನೈಜ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಕರಣದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು, ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಲುಪಲು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ನಿರ್ಧಾರದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು, ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು, ಮೂಲತತ್ವಗಳ ಹೋಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ಪ್ರಕರಣದ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಹಂತಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

ಹಂತ-1: ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ: ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಮುಖ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ಸಹ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಹಂತ-2: ವಿಷಯಗಳು/ವಾದಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆ: ಈ ಹಂತವು ಸಂಘರ್ಷದ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವಿಷಯ/ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ವಿವಿಧ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಲ್ಲಿ ವಾದಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆ ವಾದಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಹಂತ-3: ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು: ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ವಿವಿಧ ವಾದಗಳನ್ನು ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣವು ನೈಜವಾದುದಾದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಥವಾ ನೈಜ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧಿತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ಇದನ್ನು ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಸಂಘರ್ಷದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಾಯುಯಾನವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದರ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರು; ಭೂಭೃತಿಯ ಸ್ಥಳ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಸಾಗಣೆ ಅಥವಾ ಪರಮಾಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರದ ನಿರ್ಮಾಣದಂತಹ ಚರ್ಚಿತ ವಿಷಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಇದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಕಥೆಯ ಭಾಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವವ, ಚರ್ಚೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಮತ್ತು "ಹವಾಮಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವವ - ಹೀಗೆ" ಹಲವಾರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕೊನೆಯದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಳಸಲು ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪುನರಾವರ್ತನೆ, ಆ ನಿಟ್ಟಿನ ಟೀಕೆ ಅಥವಾ ಅದೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ತರಗತಿಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಂದ ಅಥವಾ ತರಗತಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಕರಣವೊಂದನ್ನು ಕುರಿತ ಬೋಧಕರ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು; ಅವು ವ್ಯಕ್ತವಾದಾಗ ನಿಷ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ತರಗತಿಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಅವು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.

'ಫಿಶ್‌ಬೌಲ್' ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು. ಫಿಶ್‌ಬೌಲ್, ತರಗತಿಯನ್ನು

ನಾಲ್ಕು ಸಣ್ಣ ತಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೊದಲ ಎರಡು ಹಂತಗಳಾದ 'ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ' ಮತ್ತು 'ವಾದಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು' ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ತಂಡದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ತರಗತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಲಿ ಇರುವ ಐದನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಯಸುವ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಐದನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ವೃತ್ತಿಪರರ ನೈತಿಕ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನವು ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ. ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿ, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ.

ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರ ಉಪನಗರದ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾದ ಬೆಟ್ಟಿ ನೋಲ್ಸ್, ಸಮಕಾಲೀನ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಾಚ್ಯದ ಒಂದು ಘಟಕವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಸೇರಿದಂತೆ ಘಟಕದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಸಾಮಾಜಿಕ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಮುಸುಕಿನ ಮುಖಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವ, ಪುರುಷರ ಮುಂದೆ ಮಹಿಳೆಯರ ತಲೆಬಾಗುವ ವರ್ತನೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೀಮಿತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಅವಕಾಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿಯು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ.

ಅರೇಬಿಯನ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದಾಗ, ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಆಘಾತ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟಿ ನೋಲ್ಸ್‌ರವರು ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪೂರ್ವಾಪರ ಸಂಬಂಧದತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಿ ಸೌದಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ತರಗತಿಯ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರ ಪೋಷಕರು; ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮನೆಯತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವು ಈ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೂರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ನೋಲ್ಸ್‌ರವರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ, ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತ ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಪೋಷಕರು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. "ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಲಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ನೋಲ್ಸ್‌ರವರೊಂದಿಗಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ (ಜೋಸೆಫ್ 1989).

ವಿಷಯಗಳು:

- ಎನ್ ಸಿ ಎಸ್ ಎಸ್ (NCSS) ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ತತ್ವವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ವಿಚಾರಗಳ ಮುಕ್ತ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಬೋಧನಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಾಪಾಡುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ವೃತ್ತಿಪರರ ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನೋಲ್ಸ್‌ರವರು ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
- ನೋಲ್ಸ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಆ ನೈತಿಕ ತತ್ವದ ಗುರಿಯನ್ನು

ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಬಹುದೇ?

- ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆಯೇ?
- ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ವೃತ್ತಿಪರರು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ಬದಲಾವಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆಯೇ?
- ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ನಡವಳಿಕೆಯು ನೈತಿಕ ವಿಚಾರಣೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗಕೇಂದ್ರಿತ ಮನೋಭಾವದ ಪ್ರದರ್ಶನವೇ?

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಎದುರಿಸಬಹುದಾದ ನೈತಿಕ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯ ಪ್ರಕರಣದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನೀವು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಪ್ರಕರಣದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ.

ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅಭಿನಯಗಳು:

ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇತರರು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಾತ್ರಾಭಿನಯವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿವಿಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಕರ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಶಸ್ವಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು.

ಸಮಾನಸ್ಥಾನದ ತಂಡವು ಸಹ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಸ್ವಯಂ-ಸಂತ್ಯಾಜಿ ಅಥವಾ ನಿಗ್ರಹದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯುವಜನರು ತಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಂದ ರೂಢಿಬದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಗುವು ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಕಲಿಯಬಹುದು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ ರೂಢಿಬದ್ಧ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಬಾರದು.

ಮೊದಲ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬಳಿಕೆಯು ವಿಫಲಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಿಂದ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತಾಪೂರ್ಣವೂ ಹೌದು. ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಅಥವಾ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕಸಿವಿಸಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸರಳವಾಗಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಅಭಿನಯದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಅವು ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಬೇಕು.

ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

- ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ. ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲು ಮರೆಯದಿರಿ. ಪಾತ್ರಗಳ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿ.
- ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ.
- ಎರಡೇ ಪಾತ್ರಗಳಿದ್ದರೂ ಇಡೀ ತರಗತಿಯು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೋಡಿಯನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸಿ ಅಥವಾ ಮೂರು ಮಂದಿಯ ತಂಡವನ್ನು ಬಳಸಿ. ಮೂರನೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ವೀಕ್ಷಕನ ಪಾತ್ರವಹಿಸಲಿ.
- ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ತರಗತಿಯು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಪೀಠಿಕೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಬೇಡಿ.
- ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಮತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಸಮಾನಸ್ಕಂದರಿಂದ ರೂಢಿಬದ್ಧಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಸಾಧನವಾಗಬಹುದು.
- ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿರಲಿ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ವಾಡಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಚಟುವಟಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣಾ ಚರ್ಚೆಯ ನಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಗಮನಾರ್ಹ ಲೋಪವು ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅನುಸರಣಾ ಚರ್ಚೆಯತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು:

- ಅಭಿನಯಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿದ್ದವೇ?
- ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾಯಿತೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಏಕೆ?
- ಪರ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಯಾವುವು?
- ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನೀವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಲುತ್ತದೆಯೇ?
- ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ನಿಮಗೆ ಹೇಗನ್ನಿಸಿತು?
- ನೀವು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದರೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಪಾತ್ರಾಭಿನಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿನಯಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದೆ ಇರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಯಗಳು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು

ಅನುಭವಿಸದೆ, ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಬಹುದು. ಅಭಿನಯಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಕೌಶಲ ಅಥವಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬಲವರ್ಧನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅವುಗಳು ಗತಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿ (pace) ಉತ್ತಮ ಬದಲಾವಣೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅಭಿನಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಅಭಿನಯಗಳೆಂದರೆ, ಅಣಕು ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಣಕು ಶಾಸಕಾಂಗ ಶ್ರವಣಗಳು. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಅಭಿನಯಗಳು ಸಹ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಅಭಿನಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ತಂಡದ ಕೆಲಸಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪಾತ್ರನಿರ್ವಹಿಸುವಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ತಂಡದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ತೋರಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸರಾಗವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿದ್ಧತೆ: ಹಂತಗಳ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸಮಯದ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತರಗತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿ. ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಣ್ಣ ತಂಡವೊಂದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿ.

ಅಭಿನಯಿಸುವುದು: ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳ ರೂಪರೇಖೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿನಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯನಿಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಣಕು ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಭಾಗವಹಿಸದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಅಥವಾ ವರದಿಗಾರರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಅಥವಾ ವಿಚಾರಣೆಯ ನಂತರ ಸುದ್ದಿಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಅನುಸರಣಾ ಚರ್ಚೆ: ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿನಯದ ನಂತರ ನಡೆಸುವ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಅಥವಾ ಏನು ನಡೆಯಿತು, ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಭಿನಯದ ಪ್ರಮುಖ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು, ತರಗತಿಯನ್ನು ಅದರ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅಭಿನಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಪುಟದ ಚಿಕ್ಕ ವರ್ಕ್‌ಶೀಟ್, ಚರ್ಚೆಯತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ಗದ್ದಲದ ಅನುಭವವಾದ ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲು ಸಹ ಇದು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅಭಿನಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ-ತಂಡದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಭಿನಯದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ.

ಕೆಲವು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಅಭಿನಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಕರ ತಯಾರಿಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. “ಇದು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವು ಅಭಿನಯಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿನಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿನ “ವೈಫಲ್ಯವು”, ತಾವು ಕಡಿಮೆ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆದ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ಅವಾಸ್ತವಿಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಭಿನಯಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳಿಗೆ ನಿಜ-ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಅಣಕು ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಿಶೇಷ ಸ್ವರೂಪವೆಂದರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಣಕು ಪ್ರದರ್ಶನ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷಜ್ಞತೆ, ದತ್ತಸಂಚಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶ, ಅನಿಯಮಿತ ಘಟನೆಗಳ ಸೇರ್ಪಡೆ, ಉಪಶಾಖೆ ಮತ್ತು ದೃಢೀಕರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಅಣಕು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಾಸ್ತವಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅನುಸರಣೆಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೇ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಮೊದಲು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಅದು ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ನೋಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬರವಣಿಗೆ:

ಗ್ಲಿಂಡ್ ಅನ್ ಹಲ್ (1989) ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರವಣಿಗೆಯು; ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸರಿಯಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ, ಬೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದೆ. . . . ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಅಪಕ್ಕ, ಅಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಬಹುಶಃ ದೋಷಪೂರಿತ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೆಂದು. . . ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಲು ನಾವು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ (ಪು. 109).

ಬೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯು ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂವಹಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿಂದಾಗ್ಗೆ ತೊಡಗುವ ಅವಕಾಶಗಳಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಅವಕಾಶಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ (ಉದಾ: ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಿಡುವು) ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಸಮಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದು, ಶೈಲಿ, ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಸಹಯೋಗಿಗಳ ನೆರವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಅನುಭವವು ಸ್ವತಃ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಬರವಣಿಗೆಯು ಹಲವಾರು ಉಪಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ - ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಬರವಣಿಗೆ, ಕರಡು ರಚನೆ, ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಣೆ. ಇದು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. “ಬರಹಗಾರನು ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು (paragraph) ಲಿಪ್ಯಂತರಗೊಳಿಸುವ ಮಧ್ಯೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೊದಲೇ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ” (ಹಲ್ 1989, 107). ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಉಪಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು

ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಬೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ಉಪಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:

- ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದು - ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.
- ಆಕಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು - ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
- ಕರಡು ತಯಾರಿಸುವುದು - ಇದು ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪದಗಳನ್ನಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ.
- ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಕರಡುಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ಮರುಬರಹಗಳನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡುವುದು - ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.
- ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು "ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು" ಅವಕಾಶ.

ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಯೂ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಬರವಣಿಗೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಶಾಲಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ; ಅಂದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಾದೃಶ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಹಲವರು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, "ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂವಹಿಸಲು ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾಗುತ್ತವೆ" (ಪಿ.ಪಿ. 121-22). ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಚರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ, ಬರವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅರ್ಥವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಂವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಭಾಗಶಃ ದೃಢೀಕೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಲೇಖನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸರಳ ಮುಕ್ತ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ತರಗತಿಯ ಒಳಗಡೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಯಾರಾಗಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯು; ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೋಚವುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಥವಾ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚು ಸಹವಾಸಪ್ರಿಯರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬೆದರಿಸಲ್ಪಡುವವರು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಲಘು ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ದೀರ್ಘವಾದವುಗಳ ಕಡೆ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಿಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಾತ್ಮಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರಧಾನರು ಅಥವಾ ಪ್ರಮುಖರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬರವಣಿಗೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕವಾದ ಸಮಾನಸ್ಪಂದರ ಪರಾಮರ್ಶೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒದಗಿಸುವ ಸಮಾನಸ್ಪಂದರ ಪುನರಾವಲೋಕನದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಿಕೆಯು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯು, ಸಮಾನಸ್ಪಂದರ

ಪರಾಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಿಕೆಯ ನಂತರ, ಇಡೀ ತರಗತಿಯು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.

ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಮೂವರಿರುವ ಗುಂಪುಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು, ಎರಡರಿಂದ ಐದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಗುಂಪುಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಗುಂಪುಗಳು ಏಕರೂಪತೆ ಹೊಂದಿರಬಾರದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬರವಣಿಗೆಯ ನಿಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳು ಮತ್ತು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು; ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರು ವ್ಯಾಕರಣ, ಕಾಗುಣಿತ ಮತ್ತು ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ (ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ ನಂತರ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು). ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಾಸಕಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯೂಬರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮೆಕ್‌ನೇಲಿಸ್ (1986), ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

- ಶಾಸಕಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರವು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆಯೇ?
- ಕಾರಣಗಳು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿವೆಯೇ?

ಸಮಾನಸ್ಥಾನದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯೂಬರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮೆಕ್‌ನೇಲಿಸ್ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ:

ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಧಾನ ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ತಂಡದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬರಹಗಾರ ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರು ಬರಹಗಾರನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೌಖಿಕ ಓದುಗಾರಿಕೆಯು, ಓದುಗರಿಗೆ ಬೇರೆಯು “ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ” ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬರವಣಿಗೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಲೇಖಕರು ನಂತರ ಮೌನವಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರು ಪಿ.ಕ್ಯೂ.ಪಿ. [PQP – Praise, question, polish – (ಹೊಗಳಿ, ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ)] ಮಾದರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.-

ಹೊಗಳಿ: ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮ ಅಂಶವೆನಿಸಿದೆ? ಏನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು?

ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ: ನಿಮಗೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ?

ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ: ಲೇಖಕರಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆಯೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ. (ಪು.57)

ಈ ವಿಧಾನವು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗಿ, ಬರಹಗಾರನು, ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಅಥವಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಅವುಗಳ ಪರಿಗಣಿಸುವಿಕೆಯು, ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಬರಹಗಾರನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬರವಣಿಗೆಯತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಬ್ಬರ ಶ್ರಮವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮನೋಭಾವವು, ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ಅವರದೇ ಆದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ನೀವು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಭೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು? ಇತರ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ - ನೀವು ರೂಪಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ.

ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಹಿಮ್ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಮತ್ತು ಒದಗಿಸಿ. ಪಿ.ಕ್ಯು.ಪಿ. ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ. ಈ ತಂತ್ರವು ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಲು ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬಹುದು?

ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳು:

ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಥವಾ ಲೇಖನಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನದಂಡವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಘಟಕ, ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂಡದ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಇಡೀ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಬಹುದು. ಸಂಶೋಧನೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದರ ವಿಸ್ತರಣೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯು ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ತವಾದ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅದರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಆನಂದಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ತರಗತಿ, ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಫಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಬಹುದು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು (ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಮಧ್ಯಂತರ ಹಂತಗಳಿಗೆ ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬಹುದು) ಅಥವಾ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೈಪಿಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಹಂತಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

- ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದು
- ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು.
- ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು
- ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು.
- ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವುದು.
- ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವುದು.

ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಂತವೆಂದರೆ, ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದು. ಸಹಜವಾಗಿ, ವಿಷಯವು ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅರ್ಥ ನೀಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಹಾಯವು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾಪ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು 'ಮೊದಲ ತಿದ್ದುಪಡಿ' ಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಷಯವಾಗಿ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ತರಗತಿಯ ಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಗ್ರಾಹಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸುರಕ್ಷತಾ ಆಯೋಗವು ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಇದು ಅನ್ವೇಷಣಾ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಹ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ವಿಷಯವು ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಮಾಡಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶದ ಉತ್ಪನ್ನವು ಕೇಂದ್ರಿತವಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕಷ್ಟಕರವೆನಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೌದು ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನನ್ನು ಅದು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುವಿರಾ? ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು? ವಿಶ್ವಕೋಶಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವೇ? ಅವರು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ಮೂಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಅಥವಾ ಮಾಧ್ಯಮ ತಜ್ಞರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಲು ತಯಾರಾಗಬಹುದು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ತರಗತಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಂಘರ್ಷಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

- ಸಂಘರ್ಷವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆಯೇ?
- ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನವೇ? ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆಯೇ?
- ಸತ್ಯಾಂಶ ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೂಲ ಯಾವುದು? ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವರದಿಮಾಡಲು ಹಲವಾರು ಪರ್ಯಾಯಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಹಜವಾಗಿ, ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೌಖಿಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿಷಯದ ಆಳವಾದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ವರದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಹುದು. ಲಿಖಿತ ವರದಿಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮೌಖಿಕ ವರದಿಗಳು ಅಥವಾ ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಚರ್ಚೆಗಳು; ಸ್ಲೈಡ್ ಶೋಗಳು, ಪ್ರಕಟಣೆ ಚೀಟಿಗಳು, ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಅಂಟು ಚಿತ್ರಣಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು, ಅಭಿನಯ ಅಥವಾ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು; ಮತ್ತು ವಿಡಿಯೋ ಮುದ್ರಿಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು ಆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆನಿಸಿವೆ. ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಚಲಿತ ಲಿಖಿತ ವರದಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾಟಕೀಯ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಕೃತಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹಲವಾರು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ (ಅಂದರೆ, ದೃಶ್ಯವಳಿ, ಪಾತ್ರಗಳು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕಥೆಯ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಮೂಲಕ). ನಾಟಕಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಾನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಕಥಾವಸ್ತು ಮತ್ತು ದೃಶ್ಯದ ಸಂವರ್ಧನೆ, ಚರಿತ್ರ-ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕಲಾಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು. ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾದ ಪ್ರಸ್ತುತದ ನಾಟಕ-ಸಂಬಂಧಿತ ಸ್ವರೂಪಗಳತ್ತ ಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಾರ್ಜ್ ಚಿಲ್ಕೋಟ್ (1988) ಅವರು ಫೆಡರಲ್ ಥಿಯೇಟರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ "ಲಿವಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್‌ಪೇಪರ್" ನಾಟಕೀಯ ರೂಪವನ್ನು 'ಖಿನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಪ್ಪಂದ' ಕುರಿತಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯೋಜನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಂಡವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ತಂಡದಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ತಂಡದ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅನಗತ್ಯ ಒತ್ತಡ ಹೇರದೇ ಇರುವ ಮೂಲಕ ಮೌಖಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಅವುಗಳು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- ನಿರ್ವಾಹಕರು ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ನಿಗದಿತ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ, ಸಮಯದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ನಿರ್ವಾಹಕರು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ, ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.
- ನಿರ್ವಾಹಕರು ನಂತರ ಚರ್ಚೆಯ ಅವಧಿಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತರಗತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸುವ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತಂಡವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದ 'ವಿಡಿಯೋ ಟರ್ಮ್ ಪೇಪರ್' ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದು ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕೇಬಲ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಚಾನಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ವಿಡಿಯೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಿದ್ಧ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಮುದಾಯ ವೇದಿಕೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮಾಧ್ಯಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಾಧ್ಯಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ, ಮಾಧ್ಯಮವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬಹುದು.

ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ/ಕ್ರಿಯೆ:

ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ/ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತರಗತಿಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಲ್ಲದೆ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಒದಗಣೆಯ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಅನೇಕ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ/ಕ್ರಿಯಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಸಹ-ಪಠ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ (ಅದು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯದ ಭಾಗವಲ್ಲ), ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಹಲವಾರು. ಮೊದಲಿಗೆ, ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾಗರಿಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯು, ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸಮುದಾಯ ಆಧಾರಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ ಅನೇಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ (ರಾಜಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ) ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಯಬಹುದು.

ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಡತನದ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ (ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ) ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಯಶಸ್ವಿ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ/ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆಯೆಂದು ಹೆಡಿಸ್ ಮತ್ತು ಕಾನ್‌ರಾಡ್ (1981) ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ:

- ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸೇವೆಯು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ಥಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಸೇವೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
- ಸೇವೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನಾ ಕೌಶಲಗಳಿಗೆ ಸವಾಲನ್ನೊಡ್ಡುವ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
- ಸೇವೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
- ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರು ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ಅನುಭವದ ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಯ ಅಥವಾ ಇತರ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಚಿಂತನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಚಿಂತನಾ ಹಂತವು ಬಹುಶಃ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಸೇವಾ ಅನುಭವವನ್ನು ಇತರ ಕಲಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ (ಜಾನ್‌ಸನ್ 1991) ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಕೆಳಕಂಡ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ, ಅನುಭವವನ್ನು ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕೆಳಕಂಡವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು:

- ಯಾವ ಘಟನೆಯು ನಾನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ?
- ನಾವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಈ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ? ಈ ಅನುಭವವು ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ?
- ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನು ತಿಳಿಯಿತು?
- ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ನನ್ನ ಸಮುದಾಯ? ಜಗತ್ತು?
- ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಬಹುದೇ? ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅಥವಾ ಬರೆಯಲು ಸಮಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ. ಅವರು ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಲೇಖನಗಳು ಅಥವಾ ದಿನಚರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು.

ಸೇವೆಯ ಅನುಭವದಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದು, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಭವದ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಂತನಾ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸೇವೆಯ ಅನುಭವದ ಅಂಶಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು.

ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸುದ್ದಿಪತ್ರವೊಂದರ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಅಥವಾ ತೆಗೆದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳು ಅನುಭವದ ಕುರಿತು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ: ಸಮುದಾಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು

ಪದವಿ ಪಡೆದ ನಂತರ ನೀವು ಕಲಿಸಬಹುದಾದ ಸಮುದಾಯವೊಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ. ಪತ್ರಿಕೆ, ಚೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್, ಸರ್ಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ. ಸಮುದಾಯದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ; ನಂತರ ಈ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಬಳಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಸಮುದಾಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು (para) ಬರೆಯಿರಿ.

ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮುದಾಯ ಚಿತ್ರಣ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದು? ಅಂತಹ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏನು ಕಲಿಯಬಹುದು? ಇತರ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬಹುದು?

ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆ

ನಿಮ್ಮ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಇಂದಿನಿಂದ ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ತರಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ಕಿರು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ನೀವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪಠ್ಯ, ಕೌಶಲಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಅಧ್ಯಯನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ರೂಪಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಬಂಧದ ರೂಪಕವನ್ನು ಕಿರು ಪ್ರಬಂಧವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ?

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

Aronson, E., et al. The Jigsaw Classroom. Beverly Hills, Calif.: Sage Publications, Inc., 1978. Barber, B. Strong Democracy; Participatory Politics for a New Age. Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1984.

Berkowitz, S. "Effects of Instruction in Text Organization on Sixth Grade Student's Memory for Expository Reading." Reading Research Quarterly 21 (1986): 166-78.

Beyer, B. K. Inquiry in the Social Studies Classroom. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill, 1971.

- Bloom, B., ed. *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: Cognitive Domain*. White Plains, N.Y.: Longman, 1956.
- Brooks, J.G., and M.G. Brooks. *In Search of Understanding: The Case for Constructivist Class-rooms*. Alexandria, Va.: Association for Supervision and Curriculum Development, 1993.
- Chilcoat, G. W. "The 'Living Newspaper' as a Teaching Strategy." *Social Education* 52, no. 6 (1988): 439-43.
- Cornbleth, C. *How-To-Do-It: Using Questions in Social Studies*. Washington, D.C.: National Council for the Social Studies, 1977.
- Engle, S. H. "The Commission Report and Citizenship Education." *Social Education* 54, no. 7 (November/December 1990): 431-34.
- Engle, S. H., and A. S. Ochoa. *Education for Democratic Citizenship*. New York: Teachers College Press, 1988.
- Gall, M. D. "Synthesis of Research on Teachers' Questioning." *Educational Leadership* (1984): 40-47.
- Gallagher, A. *The Methods Book*. Chicago: Law in American Society Foundation, 1979.
- Giese, J. R., L. S. Parisi, and L. R. Singleton, eds. *A Humanities Approach to U.S. History: Activities and Resources for Secondary Teachers*. Boulder, Colo.: Social Science Education Consortitu, 1990.
- Guilford, J.P. "The Structure of Intellect." *Psychological Bulletin* 53 (1956): 267-93.
- Hanf, M. "Mapping: A Technique for Translating Reading into Thinking." *Journal of Reading* 14, no. 4 (1971): 225-30.
- Hedin, D., and D. Conrad. *Executive Summary of the Final Report of the Experiential Education Evaluation Project*. Minneapolis: Center for Youth Development and Research, University of Minnesota, 1981.
- Hull, G. A. "Research on Writing: Building a Cognitive and Social Understanding of Composing." In *Toward a Thinking Curriculum: Current Cognitive Research*, ed. L. B. Resnick and L. E. Klopfer. Alexandria, Va.: Association for Supervision and Curriculum Development, 1989.
- Johnson, D. W., and R. Johnson. *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall, 1987.
- _____, *Cooperation and Competition: Theory and Research*. Edina, Minn.: Interaction Book, 1989.
- _____, "Social Skills for Successful Group Work." *Educational Leadership* (January 1990); 29-33.
- Johnson, J., ed. *CCSS Newsletter: Special Issue on Community Service* (Winter 1991).
- Johns, B. F., J. P. Pierce, and B. Hunter. "Teaching Students to Construct Representatives." *Educational Leadership* (January 1989): 20-25.
- Joseph, P. B. "Ethical Choices for Social Studies Professional." *Social Education* (January 1989): 55-57.
- Kagan, S. "The Structural Approach to Cooperative Learning." *Educational Leadership* (January 1990): 12-15.
- Lockwood, A. L., and D. E. Harris. *Reasoning with Democratic Values: Ethical Problems in United States History*. New York: Teachers College Press, 1985.

McCaslin, M., and T. L. Good. "Compliant Cognition: The Misalliance of Management and Instructional Goals in Current School Reform." *Educational Researcher* 21, no. 3 (April 1992): 4-17.

Neubert, G. A., and S. J. McNelis. "Improving Writing in the Disciplines." *Educational Leadership* (April 1986): 54-58.

Newmann, F. M. *Clarifying Public Controversy: An Approach to Teaching Social Studies*. Boston: Little, Brown, 1970.

Novak, J., and D. B. Gowin, *Learning How to Learn*. New York: Cambridge University Press, 1984.

Oliver, D. W., and J. P. Shaver, *Teaching Public Issues in the High School*. Boston: Houghton Mifflin, 1966.

O'Neil, J. "Making Sense of Style." *Educational Leadership* (October 1990).

Powell, J. C. "The Constructivist Approach to Teaching in Action." In *Teaching about the History and Nature of Science and Technology: Teacher's Resource Guide, Draft*. Boulder, Colo.: Social Science Education Consortium; Colorado Springs: BSCS, 1994.

Public Issues Series. Boulder, Colo.: Social Science Education Consortium, 1988-1993.

Rowe, M. B. "Wait Time: Slowing Down May Be a Way of Speeding Up." *Journal of Teacher Education* 37, no. 1 (1986): 43-50.

Slavin, R. E. "Student Teams and Achievement Divisions." *Journal of Research in Education* 12 (1978): 39-49.

_____. *Cooperative Learning*, 2nd ed. Washington, D.C.: National Education Association, 1987.

_____. "Research on Cooperative Learning: Consensus and Controversy." *Educational Leadership* (January 1990): 52-55.

Wilen, W., and J. White. "Interaction and Discourse in Social Studies Classrooms." In *Hand-book of Research on Social Studies Teaching and Learning*, ed. James P. Shaver. New York: Macmillan, 1991.

Woolever, R. M. "A New Framework for Developing Classroom Questions." *Social Education* (October 1987): 407-10.